

## Titlu referat: **Rolul turismului în dezvoltarea economică a regiunii de Sud a țării**

### **I. Introducere. Impactul economic al turismului**

Impactul economic al turismului poate fi măsurat în mai multe modalități, folosind o gamă de indicatori de bază, care demonstrează contribuția sectorului la economie în sens larg. Printre acești indicatori, se numără veniturile din operațiuni valutare și contribuția acestora la contul călătoriilor din Balanța de Plăți, cheltuielile și veniturile din turism, contribuția turismului la PIB (ambele exprimate prin câștigurile valutare și câștigurile din sectorul turismului în sens larg), contribuția la câștigurile Statului (în principal din impozite), efectul de multiplicare și crearea de locuri de muncă.

O identificare cuprinzătoare a impactului acestor factori reprezintă o acțiune complexă, care depinde în totalitate de existența unor date corecte și sigure, comensurate în mod cuprinzător. Din păcate, baza de date statistice din România este inadecvată pentru analiza economică și are doar un rol orientativ.

Principala deficiență o reprezintă lipsa totală a datelor culese în mod oficial privind cheltuielile vizitatorilor internaționali și nesiguranța pe care aceste date o prezintă (prin nepublicare), datele reprezentând componența cheltuielilor vizitatorilor care se regăsesc doar la nivelul unui studiu recent asupra gospodăriilor din România. De asemenea, statisticile privind sosirile vizitatorilor internaționali nu includ date referitoare la scopul vizitei și nu fac distincția între vizitatori de o zi și vizitatori de peste noapte. Având în vedere faptul că există un volum semnificativ al traficului zilnic de trecere a frontierei României cu Ungaria și Moldova, aceasta reprezintă o deficiență serioasă pentru o țară, întrucât denaturează imaginea privind sosirile vizitatorilor internaționali și face imposibile comparațiile directe cu concurența.

Aderarea României la Uniunea Europeană a însemnat și renunțarea la controlul de frontieră de la granița cu Bulgaria și Ungaria și deci sistemul existent anterior aderării, de colectare a datelor privind sosirile vizitatorilor la punctele de trecere a frontierei pe cale rutieră (aproximativ 75% reprezintă sosiri cu mijloace de transport rutier) ce va trebui înlocuit. Trebuie deja stabilită adoptarea unui nou sistem de colectare a datelor.

Absența unor date economice importante se regăsește în slaba capacitate a turismului de a demonstra valoarea și contribuția acestui sector la nivelul economiei naționale și al miniștrilor din echipa guvernamentală și deși sistemul de cont satelit al turismului care ar furniza rapid o astfel de imagine detaliată este parțial realizat, lipsa datelor esențiale privind cheltuielile împiedică finalizarea acestuia.

Consiliul Mondial al Turismului și Călătoriilor (CMTC) a întocmit un raport referitor la impactul călătoriilor și al turismului asupra locurilor de muncă din România în anul 2005, dar premisele și metodologia abordării nu pot fi reproduse în cazul României. Abordarea de bază a CMTC cuprinde date din industria turismului și a călătoriilor, incluzând date referitoare la volumul și valoarea călătoriilor romanilor în străinătate, precum și din sectorul agențiilor de turism, a căror activitate este în cea mai mare parte dominată de această piață. Analiza realizată în această lucrare se bazează pe o abordare complet diferită și se concentrează asupra activităților de turism intern, pe teritoriul României în regiunea Sud, până la excluderea în totalitate a călătoriilor în afara granițelor țării ca volum și valoare<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> <http://www.turism.gov.ro>

## II. Raporturi macroeconomice ale turismului

Cercetări interprinse asupra rolului turismului au evidențiat faptul că el are un impact considerabil asupra economiilor, societăților și culturilor diferitelor țări de referință. Acțiunea sa se manifestă pe o multitudine de planuri, de la stimularea creșterii economice la ameliorarea structurii sociale, de la valorificarea superioară a resurselor naturale economice la ameliorarea structurii sociale, de la valorificarea superioară a resurselor natural-materiale la îmbunătățirea condițiilor de viață.

Evident, rolul turismului la dezvoltarea economico-socială, intensitatea acțiunilor sale diferă semnificativ, de la o țară la alta, în funcție de nivelul de dezvoltare și de politica promovată față de el<sup>2</sup>.

La nivelul economiei unei țări sau regiuni, efectele turismului trebuie analizate, în general, plecând de la relația lor cu obiectivele fundamentale ale întregului sistem economic, determinându-se astfel contribuția turismului la creșterea economică, la stabilirea prețurilor, la echilibrul balanței de plăți, la distribuția sa, la venitul național și utilizarea deplină a forței de muncă.

### 2.2. Criterii de apreciere și indicatori de măsurare cu privire la eficiența economică în turism

Eficiența turismului înseamnă, în primul rând, gospodărirea rațională a materiilor prime, combustibilului și energiei, forței de muncă și atracțiilor naturale, ca și folosirea integrală a capacităților de cazare, de transport, de alimentație, etc. sau a fondurilor financiare. Eficiența exprimă oportunitatea de cheltuieli, de introducere a unor tehnologii noi de producție, de dezvoltare și modernizare, în măsura în care activitățile desfășurate răspund nevoilor turiștilor<sup>3</sup>.

În aprecierea și determinarea eficienței economice în turism, ca în orice alt sector de activitate, se utilizează o gamă largă de criterii și indicatori, rezultat al complexității conținutului proceselor, al diversității resurselor consumate și varietății formelor de concretizare a efectelor. Se întâlnesc astfel, indicatori și criterii cu valabilitate generală, comuni tuturor ramurilor economiei și opțiuni specifice, decurgând din funcțiile și serviciile activității în domeniu.

Eficiența turismului este, în aceste condiții, exprimată prin sporul net, realizat, prin economiile de muncă și materializată obținute în desfășurarea activității, prin modul de utilizare a fiecăruia dintre factorii de producție consumați (natura, munca, capitalul); corespunzător, se pot constitui drept criterii de evaluare a eficienței:

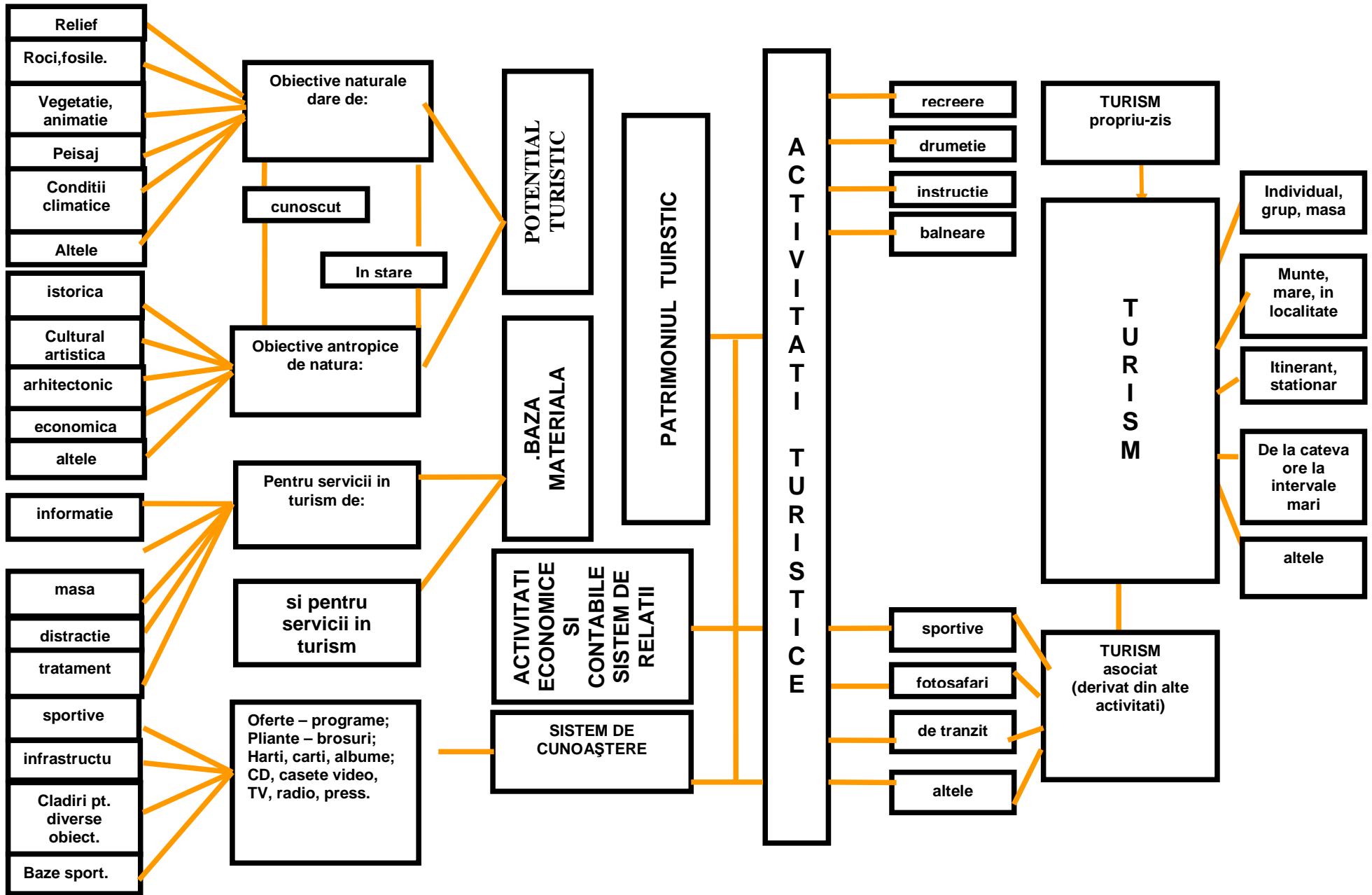
- mărimea venitului net și asociat acestuia, rentabilitatea;
- nivelul costurilor;
- gradul de utilizare a forței de muncă și a capitalului tehnic și financiar.

Acestora mai poate fi adăugată eficiența investițiilor, ca expresie a randamentului efortului de dezvoltare.

Totodată, complexitatea și sfera largă de cuprindere a turismului, multiplele efecte pe care acesta le are, se reflectă în necesitatea utilizării unui sistem de indicatori de măsurare a eficienței care să surprindă rezultatele de ansamblu ale domeniului (indicatori macroeconomici) și pe cele obținute fie prin exploatarea unei singure resurse, fie dintr-o componentă a activității, ca: hotelărie, transport, turism internațional etc. (indicatori microeconomici).

<sup>2</sup> Minciu Rodica, *Economia Turismului*, editura Uranus, Bucuresti, 2005, pag. 23, Cap. 1, subc. 1.2.1.

<sup>3</sup> Minciu Rodica, 2005, *Economia Turismului*, op. cit., pag. 287.



adaptat după M. Ielenicz, L. Comănescu (România, potențial turistic) – *Turismul si componentele sale*

### 2.2.1. Indicatorii de evaluare a capacității de cazare

Sursa datelor pentru elaborarea sistemului de indicatori la nivel macroeconomic o constituie cercetările statistice pentru urmărirea rezultatelor din activitatea de turism, organizate de INS<sup>4</sup>, Autoritatea Națională de Turism, Ministerul de Interne și rapoartele statistice primare de la agenții de turism.

În conformitate cu publicațiile oficiale ale INS, indicatorii se clasifică astfel: indicatori de evaluare a capacității de cazare turistică, indicatori de evaluare a circulației turistice, indicatori financiari.

Unitatea de cazare turistică furnizează turiștilor în mod permanent sau ocazional prestația de cazare. În unitățile de cazare turistică sunt cuprinse unitățile existente la sfârșitul anului respectiv, exclusiv cele care și-au întrerupt activitatea pentru o perioadă de timp. Se face distincție între:

- capacitatea de cazare existentă – care reprezintă numărul de locuri de cazare de folosință turistică înscrise în ultimul act de recepție, omologare, clasificare a unității de cazare.

- capacitatea de cazare în funcțiune (disponibilă)- care reprezintă numărul de locuri de cazare de care pot beneficia turiștii, ținând cont de numărul de zile cât sunt deschise unitățile într-o anumită perioadă.

Indicatorii folosiți pentru măsurarea capacității de cazare se prezintă sub formă de : mărimi absolute (număr de unități, număr de camere, capacitate de cazare în funcțiune locuri-zile, capacitate existentă, permanentă și sezonieră), structurate pe tipuri de unități, categorii de confort, formă de proprietate precum și în dinamică. Tipurile de unități sunt structurate în hoteluri și moteluri, hanuri turistice, cabane turistice, campinguri, vile turistice, tabere de elevi și preșcolari, unități școlare, locuințe contractate cu cetățeni, pensiuni<sup>5</sup>.

### 2.2.2. Indicatorii agențiilor de turism

Indicatorii agențiilor de turism evaluează circulația turistică. acțiunea turistică este modalitatea specifică de desfășurare și condițiile asigurate de agentul economic organizator pe parcursul călătoriei.

Numărul total de turiști este un indicator absolut, care reprezintă numărul persoanelor cetățeni români și străini ce călătoresc în afara localităților în care își au domiciliul stabil pe o perioadă mai mică de 12 luni și stau cel puțin o noapte într-o unitate de cazare turistică, în zone turistice din țară; motivul principal al călătoriei este altul decât acela de a desfășura o activitate remunerată în locurile vizitate. Este un indicator fizic care poate exprima: acțiunea turistică, numărul total de turiști, numărul total de zile/turist, numărul mediu zilnic de turiști, durata medie a sejurului, densitatea circulației turistice, preferința relativă a turiștilor.

Măsurarea statistică a circulației turistice are drept scop de a determina dimensiunile acesteia și de a oferi informații utile pentru dezvoltarea în perspectivă a industriei serviciilor<sup>6</sup>.

**Numărul total de turiști** ( $\Sigma t$ ) – este un indicator absolut care reprezintă numărul persoanelor (romani și străini) care călătoresc în afara localităților în care își au domiciliul stabil, pentru o perioadă mai mică de 12 luni și stau cel puțin o noapte într-o unitate de cazare turistică în zone vizitate din țară; motivul principal al călătoriei este altul decât acela de a desfășura o activitate remunerată în locurile vizitate.

**Înnoptarea** – reprezintă fiecare noapte pentru care o persoană este înregistrată într-o unitate turistică, astfel încât se pot obține următoarele situații pe baza acestor indicatori:

- turiști cazați în unitățile turistice;
  - înnoptări în unitățile de cazare turistică;
  - turiști cazați pe tipuri de unități turistice și grade de confort;
  - indicii de utilizare ai capacității de cazare în funcțiune, pe tipuri de unități și grade de confort;
- indicele de utilizare a capacității în funcțiune exprimă relația între capacitatea de cazare disponibilă (locuri oferite) și utilizarea efectivă a acesteia de către turiști într-o perioadă determinată; se obține prin raportarea numărului total de înnoptări realizate, la capacitatea de cazare în funcțiune.

<sup>4</sup> Institutul Național de Statistică.

<sup>5</sup> **Minciu Rodica**, *Economia Turismului*, editura Uranus, Bucuresti, 2005, pag. 287, Cap.12.

<sup>6</sup> **Baron T., Korka M., Pecican E., Stanescu M.**, *Statistica pentru comerț și turism*, Editura didactică și pedagogică, Bucuresti 1981.

**Numărul total de zile-turist** - ( $\Sigma zt$ ) – este tot un indicator absolut care se obține ca produs între numărul de turiști ( $t$ ) și durata activității turistice exprimată în zile ( $z$ ), perioada maximă luată în calcul fiind de un an.

**Numărul mediu de turiști** – ( $t$ ) exprimă circulația turistică medie într-o anumită perioadă:

$$t = \frac{\Sigma zt}{\Sigma z}; \text{ în care } \Sigma z \text{ reprezintă numărul de zile luat în calcul.}$$

**Durata medie a sejurului** ( $z$ ) oferă informații complete în legătură cu amploarea activității turistice:

$$z = \frac{\Sigma zt}{\Sigma t};$$

Evoluția în timp a acestui indicator este foarte importantă deoarece scoate în evidență atitudinea consumatorilor față de activitatea turistică, atitudine determinată de o serie de factori cum ar fi : veniturile, politica de prețuri, timpul liber.

**Densitatea circulației turistice** ( $dt$ ) este un indicator statistic de intensitate care pune în legătură circulația turistică cu populația autohtonă a țării receptoare ( $P$ ):

$$dt = \frac{\Sigma zt}{P} \text{ sau } d't = \frac{\Sigma zt}{P};$$

Circulația turistică se poate caracteriza nu numai prin indicatorii absoluți, medii și de intensitate, ci și prin indicatorii de structură, în alcătuirea cărora intervin cele două componente ale turismului - turism intern și turism internațional, cât și zona sau țara de origine a turiștilor.

Analiza poate fi completată cu următoarele situații:

- numărul de zile vacanță petrecute în țară și/sau străinătate, după: tipul de sejur (circuit, mare, munte, rural); tipul de cazare; categorii socioprofesionale; categorii de vârstă; gradul de aglomerare a rezidenței principale;
- sejururi și zile petrecute în străinătate după țările de destinație;
- analiza sejururilor petrecute în timpul sezonului cald/rece după: tipul de sejur, modul de cazare, modul de transport, lunile corespunzătoare acestui sezon;
- comparații între zone turistice naționale și internaționale.

Aceste analize se pot realiza pe bază de eșantion, extinderea rezultatelor efectuându-se în condiții de probabilitate dinainte stabilite<sup>7</sup>.

## Produsul Intern Brut

Economia regiunii, analizată pe baza principalului indicator de evaluare al creșterii economice – PIB-ul regional, a avut în perioada 1996-2000 o tendință de scădere în cadrul aceleiași perioade (1996-2000), ca un efect al creșterii economice, PIB-ul regional a crescut de la 15.511,4 miliarde lei în 1996 la 98.070,6 miliarde lei în anul 2000, acest aspect situând regiunea pe locul III la nivel de țară.

Din analiza la nivel de țară al indicatorului de comparație a nivelurilor de dezvoltare economică – PIB-ul/loc. rezultă poziționarea regiunii în anul 2000 pe penultimul loc dintre cele 8 regiuni. Cu toate acestea poziția s-a menținut pe toată perioada 1996-2000, valoarea PIB-ului/loc. a crescut în anul 2000 față de 1996 de aproximativ 6 ori.

Analiza PIB-ului pe domenii economice și a gradului de contribuție al acestora la realizarea PIB-ului regional a făcut posibilă identificarea unor aspecte legate de starea și modul de funcționare a economiei regionale.

Caracterizată de o evoluție pozitivă, industria regiunii deține primul loc în economia acesteia, având o pondere de 31,1% în PIB-ul regional, superioară mediei pe țară de 27,3%.

<sup>7</sup>C:\Documents and Settings\adminx\Local Settings\Temporary InternetFiles\Content.IE5\OXXKD27C7\www\_RegieLive\_ro\_CERCETARI\_IN\_DOMENIUL\_ESTIMARII\_CALITATII\_SI\_EFICIENTEI\_SERVICIILOR\_IN\_TURISM[1].zip

Întreaga perioadă 1996-2000 este caracterizată de evoluția pozitivă a industriei și de creșterea semnificativă (de aproximativ de 6 ori) a valorii PIB -ului regional realizat de către aceasta. În contextul unei structuri preponderent agrară a regiunii, participarea în anul 2000 a agriculturii la realizarea PIB -ului regional cu un procent de numai 13,4% superior totuși nivelului național de 10,5%, indică existența unor reale probleme și disfuncționalități în cadrul acesteia.

Perioada 1996-2000 este caracterizată pe de o parte de o scădere continuă a contribuției agriculturii la realizarea PIB -ului regional (în 1996 ponderea fiind de 22,7% comparativ cu 13,4% în 2000), iar pe de altă parte de creșterea valorii PIB -ului (de aproximativ 4 ori) realizat de către aceasta

O situație deloc satisfăcătoare și care nu diferă mult față de nivelul național se înregistrează în domeniul construcțiilor, care în anul 2000 participă la realizarea PIB -ului regional cu un procent de 4,5% (nivelul național fiind de 4,8%). Valoric, PIB -ul regional realizat de domeniul construcțiilor a crescut în anul 2000 de aproximativ 5,3 ori, perioada 1996-2000 fiind caracterizată de o scădere a ponderii acestuia în PIB -ul regional.

Dominiul serviciilor, caracterizat în general de o evoluție pozitivă după 1989, a înregistrat în perioada 1996-2000 atât o creștere valorică a contribuției la realizarea PIB -ului regional cât și a ponderii de participare în cadrul acestuia.

Dacă în 1996 ponderea realizată de 31,1% era inferioară nivelului național (36,6%), în anul 2000 aceasta a crescut la 46,2%, depășind astfel nivelul național (39,6%).

Aflat după 1989 într-o continuă ascendență, domeniul serviciilor și-a păstrat această tendință și în perioada 1996-2000, valoarea PIB-ului regional datorat acestuia crescând de 8,25 ori, iar ponderea de participare la realizarea PIB -ului crescând de la 31,1% în 1996 la 46,2% în 2000.

### **III. Caracterizarea regională a turismului**

Turismul a devenit un serviciu extrem de dinamic, ce trebuie să se adapteze schimbărilor mediului economic, modificării comportamentului și cerințelor consumatorilor, schimbărilor structurale ale economiei și ocupării forței de muncă și, nu în ultimul rând, perspectivei integrării europene.

După schimbările majore ce au marcat economia mondială în anul 1989, industria turismului a fost marcată de o puternică internaționalizare și globalizare a piețelor. Pe de o parte au apărut numeroși competitori, iar pe de altă parte vechile firme locale, regionale ori s-au desființat, ori s-au transformat în agenții transnaționale. Schimbarea relațiilor de piață, de la economia planificată la cea liberă, a condus la redistribuirea fluxurilor turistice.

Sistemul informațional turistic format după privatizarea ramurii începe să fie identificat cu un mijloc de echilibrare a cererii și a ofertei de astfel de servicii. Competiția pe această piață este de forma monopolistică, cu mulți ofertanți și cumpărători de servicii turistice de toate tipurile. De asemenea relațiile de competiție au tendință ascendentă datorită abilității operatorilor din turism de a asimila și dezvolta căi inovatoare de răspuns la dinamica mediului înconjurător, la noile paradigme din procesul integrării europene<sup>8</sup>.

Turismul este una din ramurile economiei naționale care ocupă o poziție strategică prin contribuția sa la formarea și mărirea PIB-ului. Acesta include acele activități producătoare de servicii care sunt destinate satisfacerii nevoilor de consum ale turiștilor.

În perspectiva evoluției și dezvoltării viitoare a turismului în România este necesar să se țină seama de o serie de factori, dintre care, demni de menționat sunt: factorii economici, organizatorici, tehnici, demografici, psihologici și de civilizație, precum și politici.

Principali indicatori prin intermediul cărora este caracterizată activitatea turistică din România, în profil teritorial, la nivelul celor opt regiuni ale țării – conform clasificării EUROSTAT, NUTS II sunt:

- ✓ capacitatea de cazare turistică existentă;
- ✓ capacitatea de cazare turistică în funcțiune;
- ✓ numărul de sosiri (turiști cazați);
- ✓ numărul de înnopțări;

---

<sup>8</sup> Prof.univ.dr. Maria Badita; Lect.univ.dr. Silvia Elena CRISTACHE; Lect.univ.dr. Andreea Iluzia IACOB, *Statistica aplicată în managementul turistic, op. cit.*

✓ numărul de unități de cazare turistică (total).

**Capacitatea de cazare turistică existentă și disponibilă** în cadrul celor opt regiuni a avut o tendință de scădere relativ continuă, de la un an la altul, cu mici excepții.

În **regiunea Sud**, capacitatea de cazare turistică existentă a fost în 1990 de 26.900 locuri, iar în 2003 de 21729 locuri, ceea ce reprezintă o scădere relativă față de 1990 cu 19,2%, 1% din această scădere echivalând cu 269 locuri.

Unul dintre județele din regiunea Sud conținând numeroase obiective turistice este județul Prahova cu Valea Prahovei și abruptul Bucegilor, de-a lungul cărora se află stațiunile climaterice Breaza, Sinaia, Poiana Țapului, Bușteni și Azuga; Masivul Bucegi cu „Babele” și „Sfinxul”; valea Doftanei; rezervația floristică de la Sinaia și rezervația paleontologică și geologică de la Slănic; stațiunea balneo-climaterică Slănic unde se află lacul sărat Slănic, un alt lac sărat fiind și lacul Telega; stațiunile climaterice Vălenii de Munte și Cheia; carstul de pe Valea Ialomiței (Peștera Ialomiței, cheile Urșilor, Tătarului și Zănoagei). Județul Ialomița are drept obiective turistice lacurile sărate Amara și Fundata. În județele Dâmbovița (stațiunea balneo-climaterică Pucioasa, peștera și Cheile Dâmbovicioarei) și Argeș (Lerești, Rucăr și Brădet – stațiune climaterică) s-a dezvoltat turismul rural, existând, de asemenea, și un turism religios în județul Argeș, precum și o serie de monumente istorice aflate pe teritoriul acestui județ.

Județele Călărași, Giurgiu și Teleorman (lacul de luncă Suhaia) sunt județe de tranzit în turismul către mare, Dunăre și exterior.

**Capacitatea de cazare turistică în funcțiune** a înregistrat după 1990 o evoluție descendentă, cu mici excepții în anumiți ani, la nivelul câtorva județe ale regiunii, aceasta putând fi pusă pe seama tarifelor practicate, aflate în neconcordanță cu calitatea serviciilor turistice prestate.

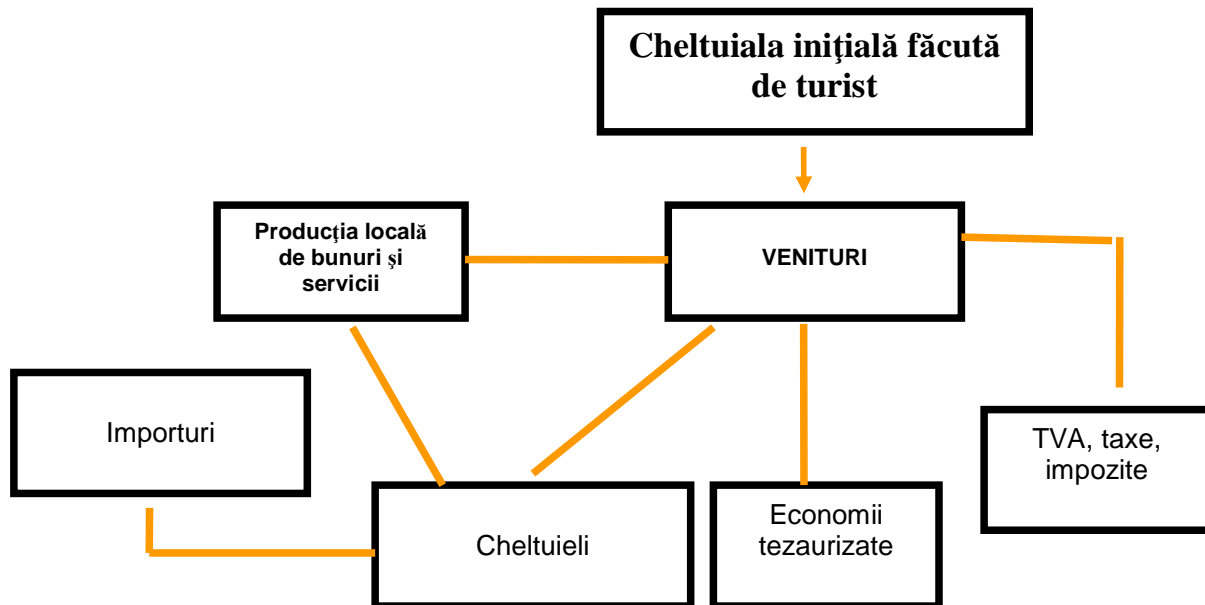
Analizând **numărul de turiști cazați** se observă că acesta a înregistrat scăderi succesive pe întreaga perioadă analizată în cazul tuturor județelor, cu mici excepții. În decursul acestei perioade (2000-2006), circuitul turistic la nivelul celor șapte județe ale regiunii a înregistrat un regres ca urmare a conjuncturii economice existente în România.

În **regiunea Sud**, media anuală a numărului de turiști cazați a fost de 1.807 mii persoane, valoare ce se situează sub nivelul mediei pe țară.

În ceea ce privește **numărul de înnoptări în unitățile de cazare turistică**, se constată o tendință de scădere a numărului de înnoptări în perioada 2000-2006 de după 1995, la nivelul tuturor regiunilor țării.

În **regiunea Sud**, media anuală a numărului de înnoptări a fost de 627 mii înnoptări, valoare ce se situează sub nivelul mediei pe țară.

**Structurile de primire turistică**, sunt fluctuante de la un an la altul la nivel regional. Dacă avem în vedere toate tipurile de unități, media anuală a **regiunii Sud** a fost egală cu aproximativ 112 unități de cazare, valoare ce se situează sub nivelul mediei pe țară.



*Modul de actiune al multiplicatorului turistic al cheltuielilor/veniturilor<sup>9</sup>*

## Cap. V Potențialul turistic al regiunii

Între cele opt regiuni de dezvoltare, Sud-Muntenia și București-Ilfov sunt, din perspectiva potențialului turistic, plasate pe niveluri diferite și structurate pe profiluri distincte, în funcție de caracteristici geografice și indici socio-economici specifici.

Regiunea Sud-Muntenia - profilată pe turismul montan și balnear, se diferențiază între zona de nord, mai puternic dezvoltată turistic, și cea de sud, pentru care interesul pentru acest sector abia acum începe să se profileze. Nordul deține punctele de interes major pentru turismul montan și cel balnear.

Astfel că stațiunile montane de pe Valea Prahovei - masivul Bucegi, localitățile turistice și parcurile naturale situate în Munții Bucegi și Munții Piatra Craiului, stațiunile balneoclimaterice - Slănic Prahova, Vălenii de Munte, Pucioasa, Câmpulung-Muscel - sunt zone puternic exploatate turistic.

În ultimii ani, investițiile care s-au făcut în cele trei județe din nord - Prahova, Argeș și Dâmbovița - au vizat extinderea rețelei hoteliere și ameliorarea calității serviciilor. Turismul de week-end, sporturile de iarnă au adus beneficii însemnate investitorilor din această zonă.

Turismul rural, de asemenea, este apreciat ca o altă sursă de valorificare a potențialului regional, iar posibilitatea obținerii de finanțări din fondurile de preaderare, până în 2007 (SAPARD, PHARE), a fost folosită de unii parteneri locali pentru crearea de unități turistice, pensiuni, fapt ce a oferit șansa unei valorizări a spațiului rural.

Deși infrastructura de turism nu corespunde calitativ și cantitativ cerințelor, se poate considera că progrese în acest domeniu există, comparativ cu anii precedenți. Ca alternativă la turismul montan din nord și pentru o valorificare cuprinzătoare a regiunii Sud-Muntenia, investitorii și autoritățile din turism încearcă să stimuleze un mai mare interes pentru partea de sud a regiunii, prin exploatarea potențialului zonei riverane Dunării.

De asemenea, organizarea de evenimente diverse - targuri, spectacole, concerte - reprezintă o sursă extrem de importantă pentru atragerea de turiști străini. La fel ca în cazul celorlalte regiuni, turismul din această zonă are nevoie de investiții în proiecte de infrastructură, extinderea rețelelor hoteliere, a spațiilor de cazare și îmbunătățirea calității serviciilor, iar lansarea proiectelor și accesul la fondurile europene vizează tocmai aceste aspecte.

<sup>9</sup> Adaptare după J. CH. Holloway, op. cit., p.39.



La sfarsitul lui 2007, dupa ce Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor a aprobat criteriile de eligibilitate pentru axa 5 "Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului", din Programul Operațional Regional, interesul agenților economici din București pentru acest domeniu a crescut considerabil.

Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor a lansat o serie de cereri deschise de proiecte pentru creșterea calității serviciilor în turism ce vizează implicarea autorităților publice locale, ONG-uri, IMM-uri în activități de turism.

Extinderea rețelelor hoteliere, îmbunătățirea calității serviciilor oferite, crearea de specialiști în industria hotelieră și a centrelor de promovare a turismului au devenit prioritare pentru autoritățile locale în domeniu. Miza pe care o reprezintă ameliorarea calității serviciilor turismului în regiune este cu atât mai mare cu cât acesta se afla în apropierea capitalei și, implicit, poate stimula interesul pentru turismul românesc, în general.

În concluzie, putem aprecia ca în regiunea de dezvoltare - Sud-Muntenia cu specificul sau montan și balnear interesul autorităților și al investitorilor pentru turism a crescut considerabil în ultimii ani.

O implicare mai activă a investitorilor, a partenerilor sociali, investitorilor în activitățile de turism, precum și concretizarea unor proiecte prin accesarea de fonduri europene care să facă din turismul românesc o sursă de creștere economică sunt încă în faza de început și dispun de premise favorabile pentru valorificarea potențialului turistic românesc.

## Cap. VI Politici de dezvoltare regională

Agenția pentru Dezvoltare Regională Sud Muntenia are rol de Organism Intermediar pentru implementarea Programului Operațional Regional 2007-2013 în Regiunea Sud Muntenia. Prin intermediul *Regio Sud Muntenia* dorim să oferim informații privind finanțările disponibile, proiectele contractate, sprijin în întocmirea unei aplicații, precum și noutăți despre implementarea Regio.

Spre deosebire de restul Programelor Operaționale (PO), care urmăresc atingerea unor obiective la nivel național, pentru a reduce disparitățile existente între România și celelalte state membre, REGIO (Programul Operațional Regional 2007-2013) urmărește reducerea disparităților de dezvoltare între cele opt regiuni de dezvoltare ale României.

Obiectivul strategic al realizării coeziunii teritoriale și socio-economice la nivelul întregii țări este pus în practică printr-o alocare a fondurilor diferențiată pe regiuni, în funcție de gradul de dezvoltare a acestora și printr-o strânsă coordonare cu acțiunile realizate în cadrul celorlalte PO.

Astfel, REGIO acordă prioritate regiunilor rămase în urmă și zonelor mai puțin dezvoltate din cadrul regiunilor mai prospere. În același timp, o atenție deosebită va fi acordată sprijinirii dezvoltării durabile a orașelor - potențiali poli de creștere, care pot contribui la o dezvoltare policentrică a teritoriului României. Bugetul total al REGIO, de aproximativ 4,4 miliarde de € pentru perioada 2007-2013 va fi folosit pentru sprijinirea dezvoltării echilibrate și durabile a regiunilor României. 84% din buget reprezintă finanțare din unul dintre Fondurile Structurale de la Uniunea Europeană, respectiv Fondul European de Dezvoltare Regională, iar restul provine din fonduri românești publice (14%) și private (2%). Pentru Regiunea Sud Muntenia sunt alocate aproximativ 630 milioane de €.

REGIO acoperă șase arii principale de finanțare, denumite "Axe prioritare". Distribuția fondurilor se realizează pe axe prioritare, fiecare axa având alocat un anumit buget și cuprinzând un număr de domenii majore de intervenție:

*Axa Prioritară 1: Sprijinirea dezvoltării urbane durabile – potențiali poli de creștere.*

- planuri integrate de dezvoltare urbană;

- sub-domenii: centre urbane, poli de dezvoltare urbană, poli de creștere

*Axa Prioritară 2: Îmbunătățirea infrastructurii de transport regionale și locale*

- reabilitarea și modernizarea rețelei de drumuri județene, străzi urbane – inclusiv construcția / reabilitarea șoselelor de centură.

*Axa Prioritară 5: Dezvoltarea durabilă a turismului regional și local*

- restaurarea și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural; crearea și modernizarea infrastructurilor conexe;
- crearea, dezvoltarea și modernizarea infrastructurilor specifice pentru valorificarea durabilă a resurselor naturale cu potențial turistic;
- valorificarea potențialului turistic și crearea infrastructurii necesare pentru creșterea atractivității regiunilor României ca destinații turistice.

*Axa Prioritară 6: Asistența tehnică pentru sprijinirea implementării POR*

- sprijinirea implementării, managementului și evaluării Programului Operațional Regional;
- sprijinirea activităților de publicitate și informare privind Programul Operațional Regional, oamenii cheie de intervenție care urmăresc realizarea unor obiective de dezvoltare.

Proiectele ce vor primi finanțare prin intermediul REGIO pot transforma regiunea Sud Muntenia într-un loc mai atrăgător, atât pentru cei care locuiesc, lucrează sau studiază aici cât și pentru vizitatori și investitori. Practic REGIO va răspunde unor nevoie locale stringente ceea ce presupune că până și cele mai mici proiecte vor avea un impact vizibil și aproape imediat asupra comunităților locale<sup>10</sup>.

<b>Axe prioritare de dezvoltare si de domenii de interventie ale REGIO (Sud Muntenia)</b>	<b>Fonduri alocate pe axe si domenii de interventie milioane €</b>	<b>Regiunea Sud Muntenia</b>
Dezvoltarea durabilă a turismului	715,77	101,86
Restaurarea și valorificarea durabila a patrimoniului cultural, precum și crearea, modernizarea infrastructurilor turistice	235,40	33,50
Crearea, dezvoltarea, modernizarea infrastructurii de turism pentru valorificare	330,01	46,96
Promovarea potențialului turistic	150,36	21,40

**Analiza SWOT - Regiunea Sud**

<b>PUNCTE TARI</b>	<b>PUNCTE SLABE</b>
Prezența coridoarelor de transport pan-europene: 5 drumuri europene (E574, E81, E70, E85 și E60) și de autostrăzile A1 (București - Pitești) și A2 (București-Constanța, aflată parțial în exploatare), fluvial Dunărea.	Condiții tehnice precare a drumurilor locale, cele mai ridicate ponderi ale drumurilor publice modernizate înregistrează-se în județele sudice: Teleorman, Ialomița, fiecare cu peste 33%.
Existența în cadrul regiunii a aeroporturilor București-Otopeni și București-Băneasa.	Grad scăzut de utilizare a amenajărilor portuare de pe Dunăre, scăderea traficului generând declinul activităților de profil.
Resurse turistice diversificate: stațiunile montane de pe Valea Prahovei-masivul Bucegi, localitățile turistice și parcurile naturale situate în Munții Bucegi și Munții Piatra Craiului, stațiunile balneoclimaterice din Subcarpați.	Infrastructură de turism învechită, majoritatea structurilor de cazare de două și trei stele precum și a structurilor de agrement fiind construite în perioada anilor 1980.

<sup>10</sup> <http://www.adrmuntenia.ro/>

OPORTUNITĂȚI	AMENINȚĂRI
Potențial ridicat de dezvoltare a turismului, datorită resurselor naturale și culturale bogate, precum și datorită creșterii cererii în domeniul turismului montan, ecologic, cultural și balneoclimateric.	Localizarea investitorilor în anumite areale, concomitent cu neglijarea altora. Adâncirea discrepanțelor dintre zonele dezvoltate din nord și zonele nedezvoltate din sud.
Creșterea numărului de investiții străine	Lipsa capitalului de susținere a investițiilor în economie
Dezvoltarea antreprenoriatului	Adâncirea dezechilibrului între cerere și ofertă pe piața muncii
Extinderea / modernizarea rețelei rutiere de transport	Mijloace financiare insuficiente pentru dezvoltarea infrastructurii
Îmbunătățirea calității serviciilor turistice	

## Concluzii

Ca ramură a sectorului terțiar și în același timp ca ramură de interferență, **turismul** reprezintă în perioada contemporană o variantă strategică pentru numeroase economii naționale, fiind cunoscute efectele sale benefice în plan economic, social, cultural și, într-o anumită măsură, asupra mediului natural.

În plan social, **turismul** răspunde unei multitudini de nevoi umane - de odihnă, recreere, cunoaștere, îngrijire a sănătății, destindere, îmbogățire a orizontului cultural, comunicare, aventură și altele - ceea ce argumentează antrenarea unei ponderi ridicate a populației la circulația turistică. Din același motiv, **turismul** este considerat un important indicator al calității vieții și totodată un mijloc de creștere a acesteia.

În larga paletă a formelor sale, deține un loc aparte; muntele a reprezentat din totdeauna o destinație preferată pentru refacere, odihnă, aventură sau alte nevoi socio-culturale. În același timp, zona **turistică** atrage atenția investitorilor și organizatorilor, datorită oportunităților oferite pentru dezvoltarea unei activități economice eficiente, astfel că putem vorbi astăzi despre existența, pe plan mondial, a unei oferte complexe, diversificate (pentru toate gusturile și disponibilitățile bănești) și de marea atractivitate.

În țara noastră, **turismul** se înscrie astăzi în tendințele manifestate în general: transformări structurale generate de trecerea la economia de piață, scăderea circulației turistice, a calității echipamentelor și serviciilor, din lipsa surselor investiționale, dificultăți generate de întârzierea privatizării, de fiscalitatea împovăraătoare, care nu favorizează dezvoltarea **turismului**, de lipsa coerenței cadrului legislativ, de imaginea negativă a României propagată peste hotare etc.. Aceste tendințe demonstrează sensibilitatea **turismului** la stimulii economico-sociali, la convulsiile conjuncturale, iar **turismul** nu face excepție.

O dată cu dezvoltarea **turismului** din ultimele decenii și transformarea lui într-o mișcare de masă, s-a impus mai mult în atenția investitorilor și promotorilor variatelor forme de **turism**, tocmai datorită numeroaselor condiții pe care le oferă pentru desfășurarea unei activități economice cu rezultate benefice. Efectele dezvoltării **turismului** în plan economic și social, desi uneori greu de cuantificat, sunt apreciate ca fiind foarte importante.

Desigur, au existat și efecte mai puțin dorite, în plan social mai ales, dar reacția autorităților sau a altor organisme a fost promptă și, o dată conștientizate aceste efecte negative, au fost luate măsuri de prevenire sau combatere. Același lucru este valabil și în cazul impactului ecologic al **turismului**, devenind astăzi clară necesitatea unei promovări a dezvoltării durabile în orice zonă și a intensificării măsurilor de protecție.

Cererea pentru **turism** a cunoscut, pe plan mondial, o evoluție ascendentă, dar și importante schimbări în ceea ce privește motivația deplasării, sub influența a numeroși factori, de ordin economic, social - demografic, psihologic, politic, etc..

Rădăcinile **turismului** se situează în câteva locuri particulare, și când spun acest lucru, mă gândesc atât la localizarea spațială a ofertei, cât și la cerere. Difuziunea **turismului** în plan social și extinderea amenajărilor sunt practic cele două fenomene principale și interdependente care constituie esența evoluției **turismului de orice natură**.

## ***Bibliografie***

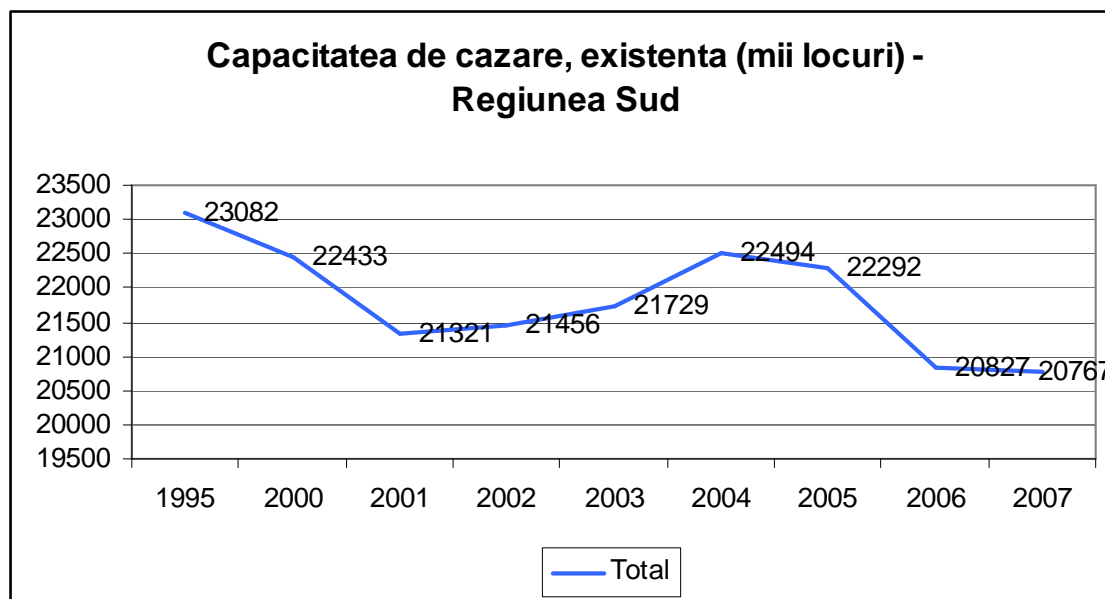
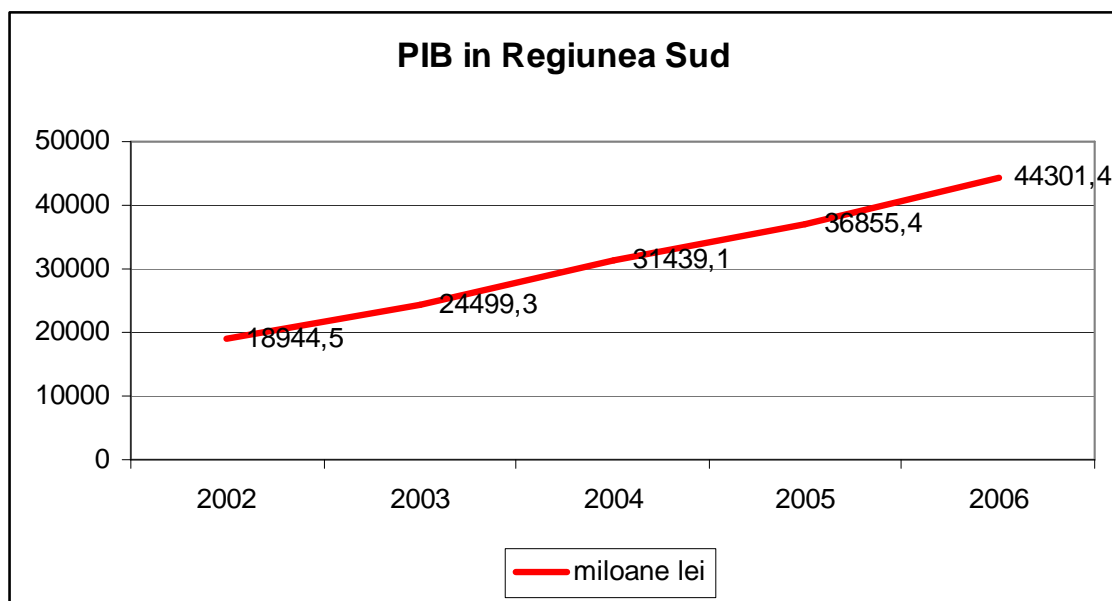
1. **Andreti T., Stancu S.**, *Statistică, teorie și aplicații*, Editura All, București, 1995.
2. **Bărbăcioru C., Popescu D.**, *Macroeconomie*, Editura Universitaria, Craiova, 2001.
3. **Căpanu I.**, *Indicatorii macroeconomici. Conținutul și funcțiile lor*, Editura Economică, București, 1998.
4. **Dornbusch R., Fischer S.**, *Macroeconomia*, Editura Sedona, Timișoara, 1997.
5. **V. Neagu**, *Management turistic și al serviciilor turistice*, Editura Sylve, București, 2000.
6. **P. Nistoreanu**, *Management în turism*, Editura A.S.E., București, 2002.
7. **E. Nicolescu**, *Marketingul în turism*, Editura Sport-Turism, București, 1975.
8. **I. Cosmescu**, *Turismul*, Editura Economică, București, 1998.
9. **R. Minciu**, *Economia turismului*, Editura Uranus, București, 2001-2005
10. *Strategia pentru dezvoltarea turismului în România*, Autoritatea națională pentru turism, București, 2006
11. **Gianina Buruiană**, *Politici macroeconomice în turism*, Editura Uranus, București, 2009.

Alte surse:

<http://www.calarasi.insse.ro/cmscalarasi/rw/pages/index.ro.do;jsessionid=5060ba1530d73800ffe8e4d4021bdf5f01dc4389e18.e34Ma3mNaNaTb40Lb3yLaheNbhuMe0>

<http://www.calarasi.insse.ro/cmscalarasi/rw/pages/statJud.ro.do;jsessionid=5060ba1530d755085780b93b4b8fb334b37a11ff876a.e34Ma3mNaNaTb40Mbxfo>

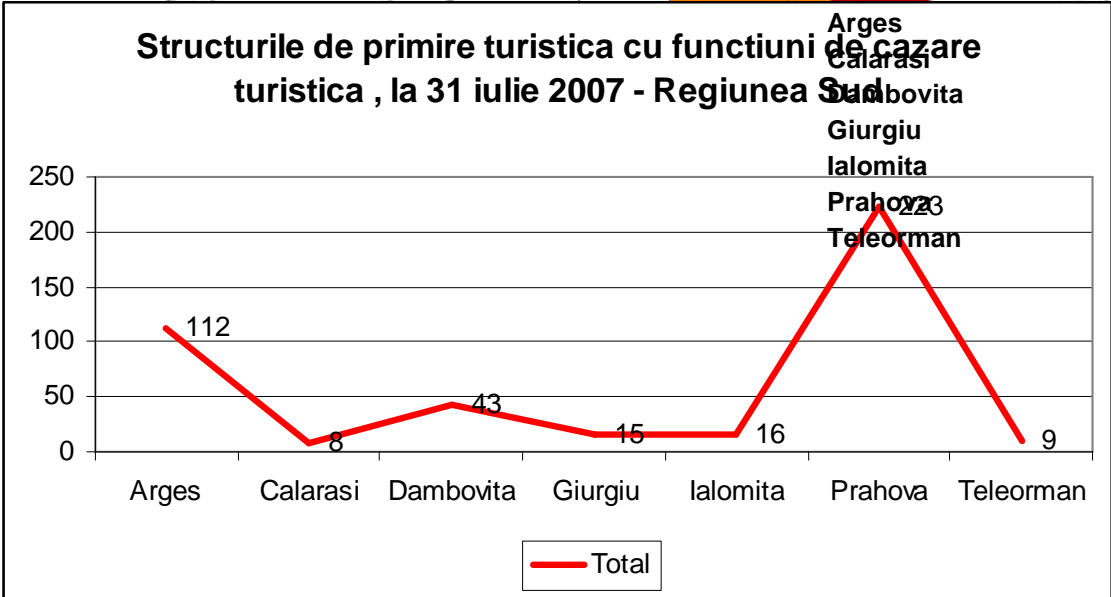
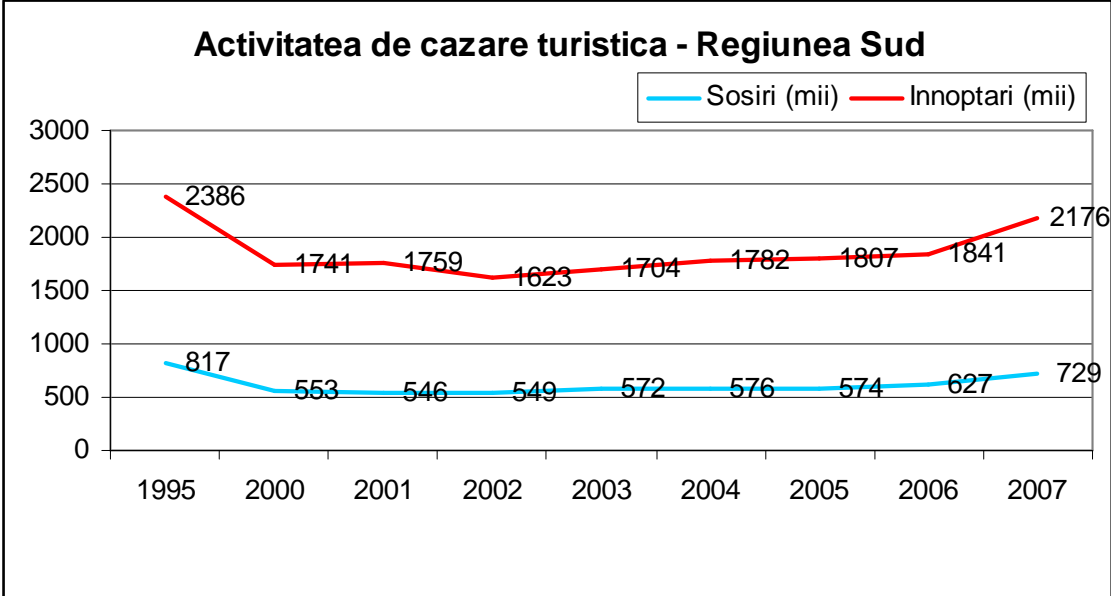
<http://www.biblioteca-digitala.ase.ro/biblioteca/carte2.asp?id=451&i>



Tot

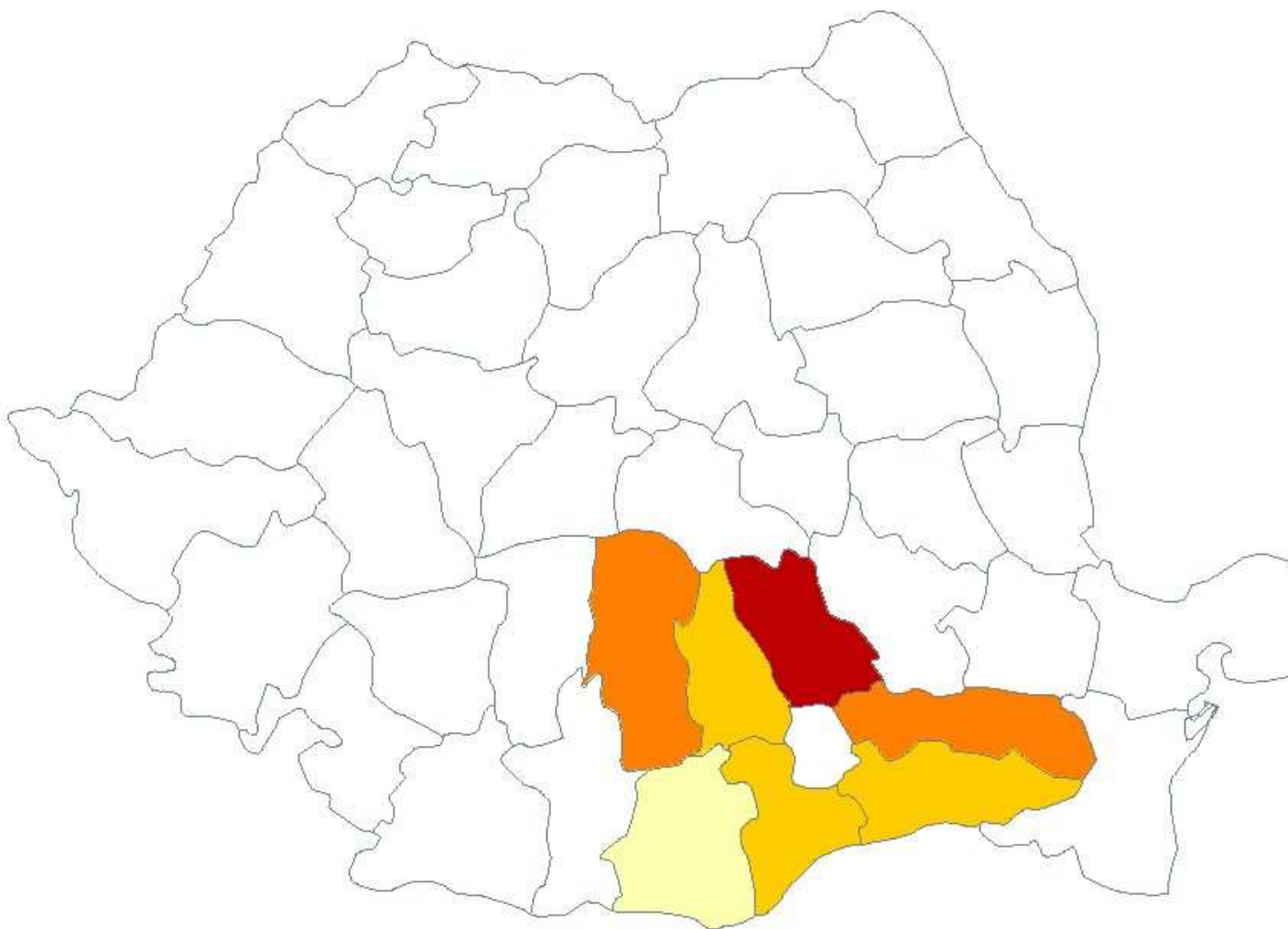
- 1995
- 2000
- 2001
- 2002
- 2003
- 2004
- 2005
- 2006
- 2007

	Sosiri (mii)	Innoptari (mii)
2007	729	2176
1995	817	2386
2000	553	1741
2001	546	1759
2002	549	1623
2003	572	1704
2004	576	1782
2005	574	1807
2006	627	1841

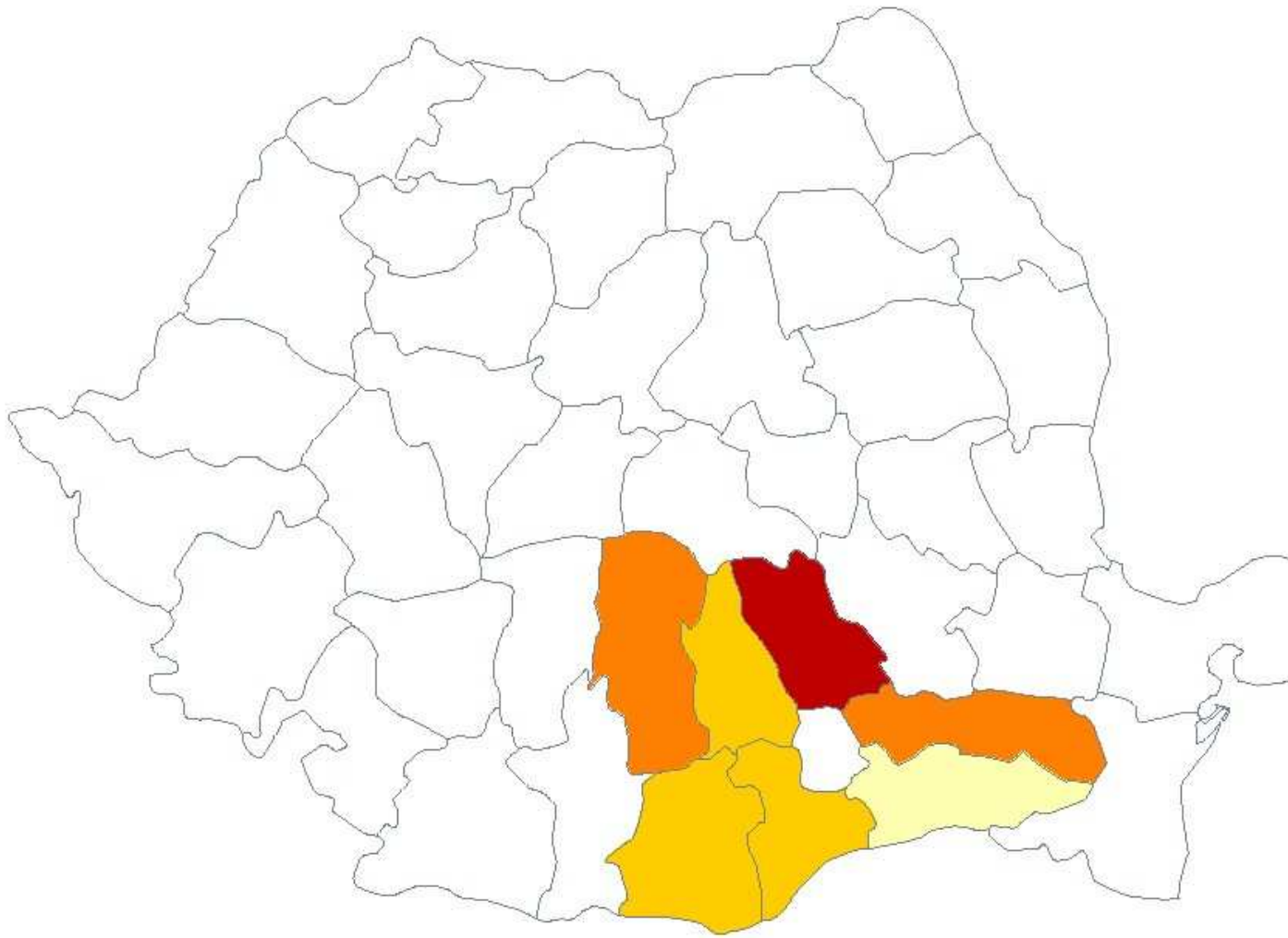


Total

Arges	112
Calarasi	8
Dambovita	43
Giurgiu	15
Ialomita	16
Prahova	223
Teleorman	9

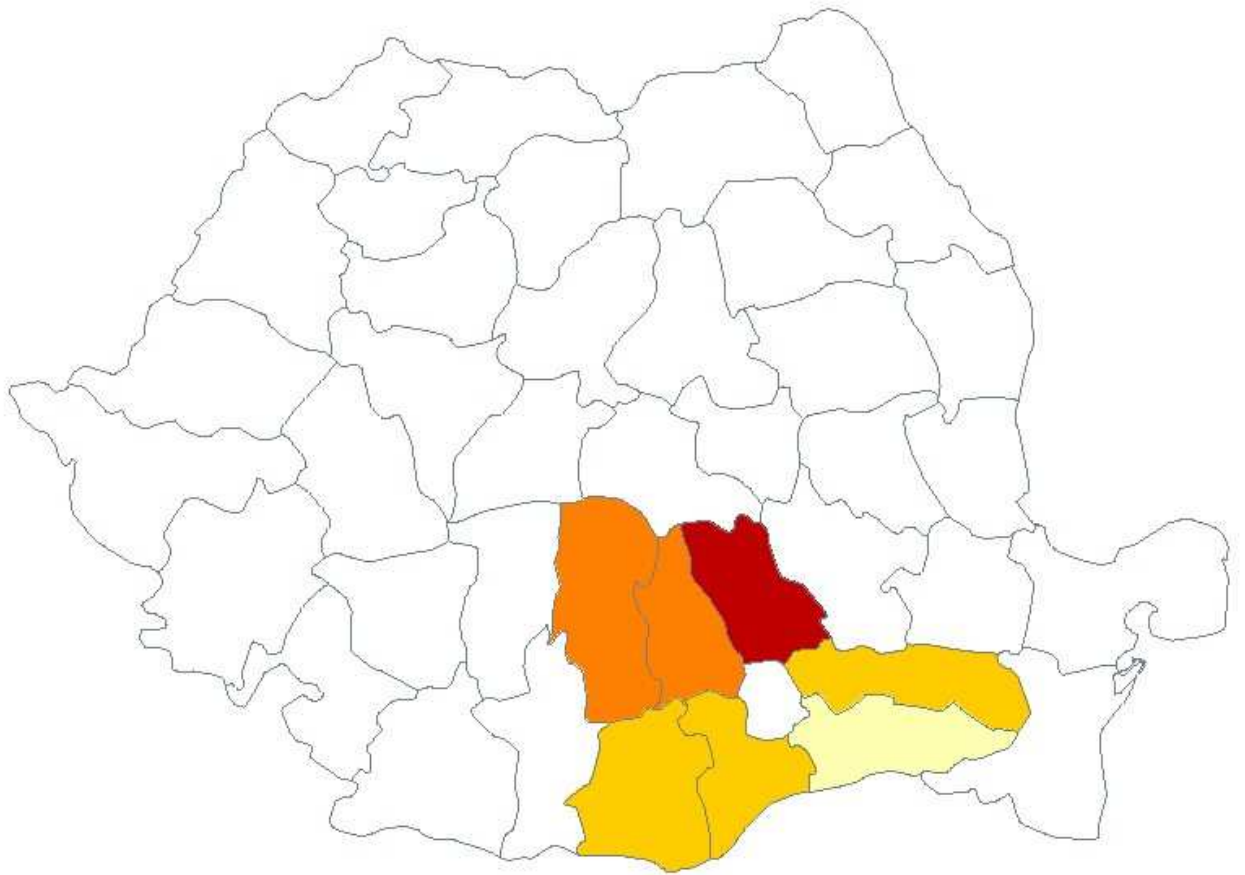


Made with Philcarto \* 28.11.2009 14:02:15 \* <http://philcarto.free.fr>

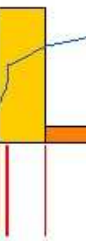


Made with Phlcarto \* 28.11.2009 14:02:26 \* <http://phlcarto.free.fr>





[Q6] Stru



Made with Phlcarto \* 28.11.2009 14:02:56 \* <http://phlcarto.free.fr>